

Magyar Állami Operaház
dr. Ókovács Szilveszter
főigazgató
1061 Budapest Andrássy út 22.

ikt.sz.: 21/2025

Jelen levelünkben, a törvényi helyekre, KSZ szabályokra - amelyek értelmezésében, végrehajtásában, rendkívül speciális gyakorlata van az operaházi vezetésnek – szándékosan nem hivatkozunk. Helyette arra apellálunk, hogy képzett és együtt gondolkodni akaró jó szándékú szakemberekkel minden mögöttes szándéktól mentesen működjünk együtt, annak érdekében, hogy mielőbb egy a kívánt cél elérését szolgáló előremutató példaértékű megoldás születhessen.

Kedves Szilveszter!

Az Operaházban kollektív szerződéskötésre jogosult szakszervezetek azzal a szándékkal fordulnak feléd, hogy egyértelmű válaszokat kapjunk arra a kérdésünkre, hogy az operaházi munkavállalók egészségének elvárható, magas szintű megőrzése érdekében milyen intézkedéseket foganatosítottál, amelyek az óhatatlanul felmerülő problémák lehető legjobb orvoslására kialakult gyakorlaton alapulnak.

Természetesen ide értendő a meglévő biztosítási rendszer egyértelmű megismertetése, annak minden érintett számára egyértelmű értelmezhetősége mellett.

A teljesség igényét szem előtt tartva, az érintett felvetésünk ezer elágazása okán, vélhetően a témában jártas, hozzáértő, felelős személyekkel is konzultálni fogsz. Az egyértelmű és lehetőleg mindenre kiterjedő válasz igénye okán engedelmekkel, feléd megfogalmazunk egynéhány kérdést, felvetést.

A foglalkozásegészségügyi orvos és annak asszisztenciája megszüntetését követően, milyen ellátási rendszer lépett annak helyébe, hogy a munkavállalók és a nézők egészségének megóvása, az elvárható színvonalú maradjon?

A próbák, előadások időtartama alatt jelenlévő kirendelt orvos, orvosok ügyeleti rendszere, felelős ellenőrzése mi módon valósul meg?

(Fontos kiemelni, hogy a többszörösen veszélyes üzemnek értelmezhető tevékenységet végzők esetleges sérüléseinek egészségügyi kezelése, speciális felkészültségű orvosokat feltételez...)

A balett, énekkari és a zenekari művészek, nem egy esetben messze az átlagos terhelést meghaladó mentális és fizika foglalkoztatása okán felvetődik, szemorvos, mentálhigiénés, ortopéd szakemberek és speciális masszőr, azonnali elérhetőségének a szükségessége.

Az adminisztratív dolgozók esetében különös tekintettel kell lenni a képernyő előtt dolgozóra vonatkozó munkáltatási körülmények vizsgálatára.

Megjegyzendő, a munkáltatónak határozott törekvése okán a képernyős munkavégzésre vonatkozó észrevételünk, a zenekarra, kórusra, valamint a művészeti munkakörben foglalkoztatottakra is kiterjed.

Balettművészek számára, mindenekelőtt ortopéd specialista, rehabilitációs szakember, masszőrök, mentálhigiénés terapeuta.

Énekművészek esetében fentiek mellett, fül-orr-gégész specialista.

Az egész Ház számára, olyan belgyógyász, aki ismeri a dolgozókat, segít a kisebb nagyobb egészségügyi problémák megoldásában.

Mielőtt (mentálhigiénés) ellátás hiányában, foghegyről az a válasz érkezne, "nem vagyunk egészségügy intézmény" felhívjuk szíves figyelmedet figyelmed arra, hogy leírtak legtöbbje korábban igenis létezett az Operaházban, talán azzal a kivétellel, hogy a mentálhigiénés szakember munkájának igénye csak az elmúlt években merült fel és vált egyre növekvő szükségszerűséggé.

Törekedjünk arra, hogy az ideálshoz közelítő állapotot elérhessük. Ennek érdekében a jelenlegi helyzetet – együtt - felmérve, a jelenleginél kedvezőbb állapot eléréséhez teremtsük meg a feltételeket.

E helyt megemlítjük a fentieket akár megelőző gondolatot, felvetést, miszerint az összes adódó probléma megelőzése az elsőrendű feladat, aminek megvalósulásához nagyon határozott koncepció korrigálásra van szükség.

Ezen levélben nem kifejtve, de pillanatra sem feledve, hogy az egészséges, Néző és Operaház együtt gondolkodásához jóval kevesebb önmegvalósítás helyett, sokkal inkább szenzibilis nyitottságra lett volna és van jelenleg is szükség.

Legyen annak bárki, bármi is az oka, meggyőződésünk, hogy az igazán "nagyvonalúnak" mondható, mintegy 200 milliárd Ft összegű tíz évet felölelő költségvetésnek, helyesebb, racionálisabb felhasználásából a magyar adófizető, sokkal több nyilvánvaló eredményt kellett volna magáénak tudnia.

Végezetül, utalunk azokra az általunk joggal elvárt megközelítésekre, amelyben a munkáltató, nem a törvényi minimumok (ráadásul azok speciális) értelmezésének felhasználásával fogalmazznak meg állásfoglalásokat, hanem mint az ország első kulturális intézménye, a lehetőségek optimalizálásával mutatnak pozitív irányt e körben is, azoknak az intézményeknek, amelyeknek hasonló feladatuk van. Egy kulturáltabb, tisztességesebb jövő építésében, amelyben az ember és annak az életminősége a legfontosabb, minden egyéb az után következik.

Budapest, 2025. március 27.

Mielőbbi válaszodat várva, üdvözlettel,

Rotter Oszkár
MZTSz

Bárány Balázs Péter
ODFSz